RETTENS KENDELSE (Anden Afdeling)

13. februar 1998 *

I sag T-275/97,

Guérin automobiles EURL, under konkurs, Alençon (Frankrig), ved kuratoren, advokat Xavier Lemée, repræsenteret ved advokat Jean-Claude Fourgoux, Paris og Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Pierrot Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning nr. SG(97) D/3183 af 25. april 1997 om afvisning af den klage, hvorved Guérin automobiles havde anfægtet bilfirmaet Nissan's standardkontrakt for salg i Frankrig og firmaets anvendelse heraf (sag nr. IV-35.095, Guérin mod Nissan France),

* Processprog: fransk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Kalogeropoulos, og dommerne C. W. Bellamy og J. Pirrung,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 Den 27. maj 1994 indgav Guérin automobiles EURL (herefter »Guérin automobiles«) en klage til Kommissionen over Nissan France SA, som er importør af Nissan-vogne og datterselskab af den japanske bilfabrikant Nissan, hvori selskabet anfægtede bilfirmaet Nissan's standardkontrakt for salg i Frankrig og firmaets anvendelse heraf. Klagen blev registreret hos Kommissionen den 6. juni 1994 under nr. IV-35.095.

2 Guérin automobiles blev erklæret konkurs ved dom afsagt den 22. maj 1995 af Tribunal de commerce d'Alençon. Selskabets juridiske rådgiver, advokat Xavier Lemée, blev udpeget som kurator.

3 Ved en beslutning, som var indeholdt i en skrivelse af 25. april 1997, gav Kommissionen et endeligt afslag på klagen fra Guérin automobiles af 27. maj 1994.

4 Denne skrivelse blev sendt til kurators adresse som anbefalet skrivelse, vedlagt en kvittering for modtagelsen. Adressen lød således:

»Guérin automobiles
c/o M. Lemée
44, rue du Jeudi, BP 263
F-61008 Alençon Cedex«

5 Ved stævning registreret på Rettens Justitskontor den 20. oktober 1997 har sagsøgeren, repræsenteret ved kurator, anlagt nærværende sag og herunder nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens beslutning af 25. april 1997 annulleres.

— Retten tager til efterretning over for sagsøgeren, at denne forbeholder sig ret til at anlægge erstatningssag i henhold til EF-traktatens artikel 215.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Rettens bemærkninger

6 Ifølge procesreglementets artikel 111 kan Retten, når det er åbenbart, at sagen må afvises, uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse.

7 Retten finder, at den er tilstrækkeligt oplyst om sagen i kraft af den indgivne stævning og de hertil vedlagte aktstykker. Det er derfor ikke med henblik på sagens oplysning nødvendigt at fortsætte den skriftlige forhandling eller at indlede den mundtlige forhandling.

8 Ifølge traktatens artikel 173, stk. 5, skal et annullationssøgsmål indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt sagsøgeren eller, i mangel heraf, senest to måneder efter, at sagsøgeren har fået kendskab til den. Efter fast retspraksis er søgsmålsfristen præceptiv, da den har til formål at tilvejebringe klarhed og retssikkerhed og at undgå enhver forskelsbehandling og vilkårlighed i retsplejen. Retten kan til enhver tid af egen drift efterprøve, om søgsmålsfristen er blevet overholdt (jf. bl.a. Domstolens dom af 23.1.1997, sag C-246/95, Coen, Sml. I, s. 403, præmis 21, og Rettens dom af 18.9.1997, forenede sager T-121/96 og T-151/96, Mutual Aid Administration Services mod Kommissionen, Sml. II, s. 1355, præmis 38 og 39).

9 Det er ubestridt i den foreliggende sag, at den anfægtede retsakt var adresseret til »Guérin automobiles, c/o M. Lemée« ved skrivelse af 25. april 1997. Kurator gjorde sig bekendt med den senest den 30. april 1997, som det fremgår af det stempel, han påsatte den kopi af retsakten, der er indeholdt i bilag 7 til stævningen.

10 Følgelig blev stævningen, som blev registreret på Rettens Justitskontor den 20. oktober 1997, ikke indgivet inden tomånedersfristen i henhold til traktatens artikel 173, stk. 5, forlænget med en frist på seks dage under hensyn til afstanden i medfør af artikel 102, stk. 2, i Rettens procesreglement og artikel 1 i bilag II til Domstolens procesreglement.

11 Heroverfor har sagsøgeren imidlertid anført, at Kommissionens skrivelse af 25. april 1997 ikke kan lægges til grund som begyndelsestidspunkt for beregningen af denne frist, da skrivelsen var adresseret til »Guérin automobiles, c/o M. Lemée« og ikke til »advokat Lemée som kurator for selskabet Guérin automobiles«. Sagsøgeren gør i den forbindelse gældende, at kurator i medfør af artikel 148 ff. i den franske lov nr. 85-98 af 25. januar 1985 om genrejsning og konkurs af selskaber (*Journal officiel de la République française* af 26.1.1985) indsættes som den person, der i debitors sted har adkomst til at udøve rettighederne over hans formue og foretage handlingerne i forbindelse hermed, hvilket sker ved dommen om konkurs, hvorved

debitor berøves administrationen og rådigheden over sin formue. Navnlig kan ifølge sagsøgeren kun kurator være adressat for de retsakter, som udstedes vedrørende den virksomhed, kurator repræsenterer.

12 Dette argument kan ikke godtages, da den retsakt, som er anfægtet i den foreliggende sag, blev meddelt kurator personligt og på dennes adresse, hvorved Kommissionen i øvrigt fulgte de anvisninger, som sagsøgerens advokat havde givet i sin telefax af 21. april 1997, således som Kommissionen anførte over for advokaten i sin skrivelse af 26. august 1997 (se stævningens bilag 6).

13 Den anvendte adresse, »Guérin automobiles, c/o M. Lemée«, findes at være tilstrækkelig, dels da et selskab under konkurs, selv om det er berøvet administrationen og rådigheden over sin formue, fortsætter med at bestå, indtil konkursen afsluttes, dels da forkortelsen »c/o«, som er almindelig anvendt i praksis, efter sagens omstændigheder i tilstrækkelig grad indicerer, at den ved konkurserklæring udpegede kurator handlede som mandatar.

14 Selv om adressen imidlertid antages at være fejlagtig, var den af sagsøgeren påberåbte fejl under alle forhold af rent formel karakter. En sådan rent formel fejl kan imidlertid ikke anfægte gyldigheden af en meddelelse, når den pågældende retsakt er nået frem til adressaten, og når denne måtte være klar over, at den var rettet til ham (jf. Domstolens kendelse af 4.7.1984, sag 82/84, Metalgoi mod Kommissionen, Sml. s. 2585). Dette gælder også i den foreliggende sag, hvor kurator ikke kunne være i tvivl om meddelelsens karakter eller om, at den var stilet til ham i hans egenskab af kurator for Guérin automobiles. I så henseende bør det fremhæves, at der i Kommissionens skrivelse af 25. juli 1996 (se stævningens bilag 4) — der havde karakter af en underretning i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 6 i Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 26. juli 1963 om udtalelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i Rådets forordning nr. 17 (EFT 1963-1964, s. 42) — var anvendt samme adresse, og at sagsøgerens advokat i sit svar af 29.

august 1996 havde angivet, at »selskabet Guérin automobiles anerkend[te] herved modtagelse af [nævnte] skrivelse« (se stævningens bilag 5).

15 I øvrigt har sagsøgeren hverken godtgjort, endsige påberåbt sig, at der forelå en omstændighed, som ikke kunne forudses, eller force majeure, således at der var grundlag for at fravige den omhandlede frist i medfør af artikel 42, stk. 2, i EF-statutten for Domstolen, som ifølge samme statuts artikel 46 finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

16 Endelig anfører sagsøgeren, at kurator ikke havde føje til at anse Kommissionens skrivelse af 25. april 1997 for en officiel meddelelse, da skrivelsen ikke indeholdt nogen oplysninger om de til rådighed stående retsmidler eller om den gældende søgsmålsfrist, selv om sådanne oplysninger efter sagsøgerens opfattelse er nødvendige af hensyn til overholdelsen af kontradiktionsprincippet.

17 Det er herom tilstrækkeligt at bemærke, at fællesskabsretten ikke i en sag som den foreliggende stiller noget krav om, at der gives sådanne oplysninger.

18 Det følger af samtlige de anførte betragtninger, at det er åbenbart, at sagen må afvises.

Sagens omkostninger

19 Da den foreliggende kendelse er afsagt, før Kommissionen har modtaget meddelelse om stævningen og altså inden den har haft lejlighed til at afholde nogen omkostninger, er det tilstrækkeligt at bestemme, at sagsøgeren skal betale sine egne omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgeren betaler sine egne omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 13. februar 1998.

H. Jung

Justitssekretær

A. Kalogeropoulos

Afdelingsformand